

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 7. Cardinales ab Episcopo, ad alterius vita iudicium venire iuſi,
experiuntur non ridendos esse gemitus iniustè oppressorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

qui iustè ad Dei iudicium citantur. 139

te sublatus & in lecto mortuus repertus est, in ipso ætatis flore; annos natus non plures, quàm viginti quatuor, menses nouem. Quo Dei supremi regis iudicio intellecto, proceres & populus rectè dicere potuerunt: *Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile & sanctum est: & honor regis iudicium diligit. Magnum nomen, quia magni Dei; terribile, quia potentissimi regis & reges ipsos iudicantis; sanctum quia iustissimi iudicis.* Siquidem regia sanctitas dignitasque id exigat, vt rex iudicium diligat; hoc est, vt personam non respiciat, siue ea è stabulo, siue è throno prodeat; vt non dissimulet crimen timore; nec furore exaugeat; vt denique amore iustitiæ conseruandæ iudicet; quod non semper in alteram vitam differt, vt doceat etiam vicarios suos rectè iudicare.

Psal. 98.

3.

§. VII.

Cardinales ab Episcopo ad alterius vite iudicium venire iussi, experiuntur non ridendos esse gemitus iniuste oppressorū.

Venio à purpura ad purpuram, hoc est, à Regibus ad Cardinales. Nam Anno 1154. Friderico AEnobarbo Imperante, Henricus Moguntinus; vel, vt alij volunt, Wormaciensis Præsul, falsò, & per calumniam quasi

Conrad.
in Chron.
nic. Mo-
guntino.
& l. Lipsi-
us lib. 23

Monitor.
polit. c.
31.

quasi ad Pontificium inidoneus, Romæ accusatus; Arnoldum misit ad calumniam diluendam: quam nequam aduocatus magis accendit, corruptosque nonnullos, ad se traxit. Igitur innocens Henricus, à duobus Cardinalibus, quos Pontifex Eugenius III. ad causæ cognitionem delegauerat, iniuste damnatus & abdicatus est, ipso Arnoldo ambitioso calumniatore, in locum eius successore. Henricus exinde mœrore confectus his postremum verbis iniquos iudices appellauit: *Iniuste iudicastis. Appello igitur ad IESVM Christum equissimum iudicem; ibi respondebo. venite.* Rem tam seriam illi ioco eludentes, *Cum praecefferit*, aiunt, *nos sequemur.* Nemo se tanti facere debet, vt cum Deo audeat iocari; aut à se oppressam iustitiam contemnere. Sera subinde, sed certa est ultio. Siquidem & hi Cardinales, sibi ipsis ludendæ vates, Henricum reuera sunt secuti. Henricus enim, post annum ferè & dimidium, fato concessit. Morte illius audita, purpurati illi Patres veterem iocum repetentes dixère; *Ecce praeceffit, nos sequemur.* O miserè iocosi iudices, non iocum, sed vaticinium vestrum repetiistis. Est, qui audiat iniuste oppressos, Deus. Est, qui

qui

qui iudicia vestra vnam tantum aurem, & linguam accusantium duntaxat sequentia iudicet, maior iudex. Quamobrem funestum vobis iocum fuisse, euentus docuit. Quippe, vna vos dies ambos morti obiecit, vt author est Nauclerus; nec morti modo subita, sed etiam infelici ac miseræ. vnus enim, velut rabie actus, digitos proprios arrodens; alter, Arrij morte, in latrinis foetentem animam efflauit. Ita *contradictiones comprimit sors, & inter potentes quoque diiudicat*: & diuina iustitia, nec purpuras veretur, nec tiaras. Ita Altissimus summos etiam vertices sub se habet. Neque regias tantum, sed etiam Imperatorias coronas iudicio arcessit, *qui non accipit personas principum, nec cognouit tyrannum, cum disceptaret contra pauperem: opus enim manuum eius sunt vniuersi.*

Prou. 18,
18.

Iob. 34.
19.

§. VIII.

Imperator Otho à filio ad diuinum Prætozem euocatus, inde sententiam accipit, unde ius stabat.

Transeo igitur rursus à Cardinalibus ad ipsos Imperatores, qui, cum peccant, Deo soli peccant; nec enim alium, in terris, nisi illum formidant. Narrat igitur Petrus Damiani

Petr. Dā.

miani